

systemer. Med besparelser på kun 1 pct. af vore samlede udgifter i social- og sundhedssektoren, der udgør omkring halvdelen af de samlede offentlige udgifter, er vi kommet mere smertefrit igennem end de fleste andre samfund.

Genopretningen er i fuld gang. Men der er endnu store problemer, som skal løses i de kommende år. Selv om arejdsløsheden er faldet, ligger den stadig på et niveau mellem 270.000 og 280.000, og den bevæger sig kun langsomt nedad. Den voldsomme stigning i statens underskud er standset og afløst af et faldende underskud på statsfinanserne. Men underskuddet vil endnu i 1985 være på omkring 40 mia kr., og statsgælden vil stige også i de kommende år. Det samme gælder Danmarks gæld til udlandet.

Derfor er det helt nødvendigt, at vi holder fast i de resultater, der nu er nået, og ikke giver op på halvvejen. Det ville være synd at sætte de gode resultater over styr ved i letsind at tro, at nu går det hele nok alligevel. Vi må ikke falde tilbage til en underskudspolitik, der hurtigt vil indsnævre vore manøvemuligheder meget betydeligt. Og det er svært at rette op på 20 års gældsætning til udlandet. Det tager også tid.

Det tager år endnu at genskabe Danmarks internationale omdømme og at skabe grundlag for, at der er et job til enhver, som ønsker arbejde. Der er et stykke vej endnu, før vi har moderniseret det danske samfund i overensstemmelse med en holdning, der bygger på det enkelte menneskes ansvarsbevidsthed og vilje og evne til først og fremmest selv at gøre en indsats for sin egen og sin families situation. Det kræver lang tid at skabe et samfund, der giver mennesker større valgfrihed omkring formningen af deres egen tilværelse. Kun gennem en stadig indsats kan vi begrænse formynderiet over for det enkelte menneske og give borgerne selv friere mulighed for at vælge og tage et ansvar for deres valg. Det tager tid at føre en politik igennem, der styrker borgernes stilling i forhold til vore mange offentlige systemer, og som klart lægger vægten på indhold og kvalitet såvel i det